

KOMISSION ASETUS (EU) N:o 1123/2013,**annettu 8 päivänä marraskuuta 2013,****kansainvälisten päästöhyvitysten käyttöoikeuksien määrittämisestä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY nojalla****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta 13 päivänä lokakuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 11 a artiklan 8 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen Kioton pöytäkirjassa määritellään kaksi mekanismia sellaisten kansainvälisten päästöhyvitysten luomiseksi, joiden avulla osapuolet voivat kompensoida päästöjään. Nämä mekanismit ovat yhteistoteutus, jolla luodaan päästövähennyksiköitä, ja puhtaan kehityksen mekanismi, jolla luodaan sertifioituja päästövähennyksiä.
- (2) Direktiivin 2003/87/EY 9 artiklan nojalla hyväksytyjen jäsenvaltioiden kansallisten jakosuunnitelmien mukaan toiminnanharjoittajat voivat käyttää tiettyjä sertifioituja päästövähennyksiä ja päästövähennyksiköitä täyttääkseen veloitteensa palauttaa päästöoikeuksia direktiivin 2003/87/EY 12 artiklassa tarkoitetulla tavalla kaudella 2008–2012.
- (3) Direktiivin 2003/87/EY 11 a artiklassa säädetään Kioton pöytäkirjan nojalla liikkeelle laskettujen sertifioitujen päästövähennysten ja päästövähennyksikköjen käytön jatkamisesta direktiivillä 2003/87/EY perustetussa päästökauppajärjestelmässä kaudella 2013–2020. Mainittuun artiklaan sisältyy säännöksiä tasoista, jotka sallitaan kussakin toiminnanharjoittajien ja ilma-alusten käyttäjien luokassa direktiivin 2003/87/EY 12 artiklan mukaisten, päästöoikeuksien palauttamista koskevien veloitteiden täyttämiseksi. Mainitut direktiivin 11 a artiklan 8 kohdassa vahvistetaan prosenttiosuuksina ilmaistuna tietty vähimmäismäärä käyttöoikeuksia, jonka toiminnanharjoittajat ja ilma-aluksen käyttäjät voivat käyttää kansainvälisesti kaudella 2008–2020, ja säädetään toimenpiteistä tarkkojen prosenttirajojen määrittämiseksi.
- (4) Direktiivissä 2003/87/EY säädetään Kioton pöytäkirjan hankemekanismissa yhdistämisestä päästökauppajärjestelmään, jotta lisättäisiin kustannustehokkuutta kasvihuonekaasupäästöjen kokonaismäärän vähentämisessä. Kun otetaan huomioon direktiivin 2003/87/EY 13 artiklan 2

kohdan toisen alakohdan nojalla myönnetty kaudella 2013–2020 voimassa olevat päästöoikeudet, oikeudet käyttää kansainvälisiä hyvityksiä olisi vahvistettava 11 a artiklan 8 kohdan ensimmäisessä ja kolmannessa alakohdassa täsmennetyille vähimmäistasoille. Tämän myötä noudatetaan direktiivin 2003/87/EY 11 a artiklan 8 kohdan viidennessä alakohdassa säädettyä kansainvälisten päästöhyvitysten käytön yleistä enimmäismäärää eikä direktiivin 2003/87/EY 11 a artiklan 8 kohdan toista alakohtaa eikä neljännen alakohdan toista virkettä sovelleta. Ilma-aluksen käyttäjiltä mahdollisesti jäljelle jäävä käyttöoikeus vuodelle 2012 säilyy direktiivin 2003/87/EY 11 a artiklan 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti.

- (5) Kiinteiden laitosten toiminnanharjoittajia, joiden kapasiteettia on laajennettu merkittävästi päästöoikeuksien yhdenmukaistettua maksutta tapahtuvaa jakoa koskevien unionin laajuisten siirtymäsäännösten vahvistamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan mukaisesti 27 päivänä huhtikuuta 2011 annetun komission päätöksen 2011/278/EU (?) 20 artiklan mukaisesti, olisi kohdeltava joko nykyisinä toiminnanharjoittajina tai uusina osallistujina.
- (6) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston päätösten N:o 280/2004/EY ja N:o 406/2009/EY mukaisen unionin rekisterin perustamisesta ja komission asetusten (EU) N:o 920/2010 ja (EU) N:o 1193/2011 kumoamisesta 2 päivänä toukokuuta 2013 annetun komission asetuksen (EU) N:o 389/2013⁽³⁾ 58–61 artiklassa säädetään tässä asetuksessa vahvistettujen käyttöoikeusrajojen yksityiskohtaisesta käytännön toteutuksesta.
- (7) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat ilmastonmuutoskomitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Kukin kiinteän laitoksen toiminnanharjoittaja, jolle päästöoikeuksia jaettiin maksutta tai joka sai oikeuden käyttää kansainvälisiä päästöhyvityksiä kaudella 2008–2012, saa käyttää kansainvälisiä päästöhyvityksiä kaudella 2008–2020 saman määrän kuin se sai käyttää kaudella 2008–2012 tai määrän, joka vastaa enintään 11:tä prosenttia sille kaudella 2008–2012 jaetusta määrästä, sen mukaan, kumpi määrä on suurempi.
2. Kukin kiinteän laitoksen toiminnanharjoittaja, jolle ei jaettu päästöoikeuksia maksutta ja joka ei myöskään saanut oikeutta käyttää kansainvälisiä päästöhyvityksiä kaudella

⁽¹⁾ EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32.⁽²⁾ EUVL L 130, 17.5.2011, s. 1.⁽³⁾ EUVL L 122, 3.5.2013, s. 1.

2008–2012, sekä poiketen 1 kohdasta kukin direktiivin 2003/87/EY 3 artiklan h alakohdan kahden ensimmäisen luetelmakohdan mukaisen kiinteän laitoksen toiminnanharjoittaja, saa käyttää kansainvälisiä päästöhyvityksiä kaudella 2008–2020 enintään 4,5 prosenttia sen kauden 2013–2020 todennetuista päästöistä.

3. Kukin kiinteän laitoksen toiminnanharjoittaja, jonka kapasiteetti on laajentunut merkittävästi päätöksen 2011/278/EU 20 artiklan mukaisesti, saa käyttää kansainvälisiä päästöhyvityksiä kaudella 2008–2020 enintään sen määrän, jonka se sai käyttää kaudella 2008–2012, tai määrän, joka vastaa enintään 11:tä prosenttia sille kaudella 2008–2012 jaetusta määrästä, tai enintään 4,5 prosenttia sen kauden 2013–2020 todennetuista päästöistä, sen mukaan, mikä määrä on suurin.

4. Kukin kiinteän laitoksen toiminnanharjoittaja, jolle päästöoikeuksia jaettiin maksutta kaudella 2008–2012 ja joka harjoittaa toimintoja, joita ei luetella direktiivin 2003/87/EY, sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 219/2009⁽¹⁾, liitteessä I, mutta jotka luetellaan direktiivin 2003/87/EY, sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2009/29/EY⁽²⁾, liitteessä I, saa käyttää kansainvälisiä päästöhyvityksiä kaudella 2008–2020 saman määrän kuin se sai käyttää kaudella 2008–2012 tai määrän, joka vastaa enintään 11:tä prosenttia sille kaudella 2008–2012 jaetusta määrästä, tai enintään 4,5 prosenttia sen kauden 2013–2020 todennetuista päästöistä, sen mukaan, mikä määrä on suurin.

5. Kukin ilma-alueen käyttäjä saa käyttää kansainvälisiä päästöoikeuksia enintään 1,5 prosenttia sen todennetuista pääs-

töistä kaudella 2013–2020, tämän kuitenkaan rajoittamatta mahdollista vuodelta 2012 jäljellä olevaa käyttöoikeutta.

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on laskettava ja julkaistava kansainväliset päästöhyvitysten käyttöoikeudet kullekin maansa toiminnanharjoittajalle 1 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja ilmoitettava ne komissiolle asetuksen (EU) N:o 389/2013 59 artiklan mukaisesti kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulon päivämäärästä.

2. Kutakin 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua toiminnanharjoittajaa ja 1 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua ilma-alueen käyttäjää varten kansainvälisten päästöhyvitysten käyttöoikeus lasketaan todennettujen päästöjen perusteella ja saatetaan ajan tasalle vuosittain. 1 artiklan 3 kohdassa ja 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja toiminnanharjoittajia varten ajan tasalle saatettu kansainvälisten päästöhyvitysten käyttöoikeus lasketaan 1 artiklan 1 kohdan mukaan lasketun korkeimman käyttöoikeuden mukaan tai 4,5 prosenttina todennetuista päästöistä kaudella 2013–2020. Kun todennetut päästöoikeudet on hyväksytty, jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kansainvälisten päästöhyvitysten käyttöoikeuden muutoksista asetuksen (EU) N:o 389/2013 59 artiklan mukaisesti.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 8 päivänä marraskuuta 2013.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ EUVL L 87, 31.3.2009, s. 109.

⁽²⁾ EUVL L 140, 5.6.2009, s. 63.